

Eneste Behandling af Indstillingen fra Udvalget foretoges $\frac{3}{4}$ 1943 (F. Sp. 1457).

Ordføreren (*Holger Eriksen*) oplyste, at der, sammenlignet med Valget i 1939, var sket en Ændring til det bedre med Hensyn til Valgbøgenes Førelse og Overholdelse af Valglovens Forskrifter angaaende Stemmeoverføring, selv om de Fremskridt, der var gjort, ikke var saa store som ønskeligt. I visse Tilfælde havde man forsømt at lade Afskriften attestere. Det maatte dog betegnes som en af de mindre Fejl. Værre var det, at kun to Trediedele af Valgbestyrelserne havde foretaget en Afstemning mellem de udleverede og senere i Urnerne modtagne Stemmesedler. I mange Tilfælde var de Oplysninger, som Valgbøgerne indeholdt, ufyldstgørende. For Bælum-Kredsens Vedkommende stod der saaledes intet om, at man — som det var meddelt i Pressen — havde anvendt forkert affattede Stemmesedler; dette Tilfælde gav Anledning til at indprente Valgbestyrelsesformændene, at det var dem, der havde Ansvaret for Stemmesedlerne. I øvrigt var det særlig Oplysningerne om kasserede Stemmesedler, som var ufyldstgørende. Omkring en Tiendedel af Valgbøgerne indeholdt saaledes slet intet om Aarsagerne til, at Stemmesedler var blevet kasseret, og andre indeholdt kun mangelfulde Oplysninger herom. Med Hensyn til Stemmeoverføring havde Det statistiske Departement i to Tilfælde konstateret, at der var begaaet Fejl. I det ene Tilfælde havde det ingen praktisk Betydning; i det andet vilde det have faaet Indflydelse paa Stedfortrædernes Rækkefølge, om Fejlen ikke var blevet rettet. Der havde været adskillige andre Tilfælde, hvor man havde Grund til at tro, at Valglovens Regler om Stemmeoverføring ikke var blevet fulgt, men hvor Aarsagen muligvis var, at Amtsvalgbestyrelsen havde kunnet se, at Resultatet vilde blive det samme, enten man fulgte den foreskrevne eller en nemmere Fremgangsmaade. Dette gav Ordføreren Anledning til at pege paa, at Valgloven maaske burde ændres paa dette Punkt, saa at den i saa Henseende kom i Overensstemmelse med den Valglov, der skulde være ført ud i Livet, hvis Grundlovsrevisionen var blevet til Virkelighed.

I det hele havde Udvalget kunnet fastslaa, at de Forhold, som det fandt Anledning til at kritisere, ikke i mindste